

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613010248
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2613010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci proti obvinenému J. V., pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Senici zo dňa 07.10.2013 sp.zn. 2T/103/2013 na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 10.12.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 244 odsek 1 písm.a/ Trestného poriadku obžalobu proti obvinenému J. V. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe okresného prokurátora č. Pv 761/11 odmietol a vrátil prokurátorovi.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd pri predbežnom prejednaní obžaloby zistil nedostatky, spočívajúce v získavaní dôkazov - znaleckého posudku znalca Ing. F. A. č. 5/2012 ako i výsluchu znalca, ktoré boli vykonané v rozpore so zákonom z čoho vyplýva, že došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle § 2 odsek 7 a odsek 9 Trestného poriadku, keďže obvinenému ani jeho obhajcovi nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, ktorý možno hodnotiť ako jeden z najpodstatnejších dôkazov proti obvinenému a k záverom ktorého sa z uvedených dôvodov obvinený resp. jeho obhajca nemohol z objektívnych dôvodov vyjadriť, hoci proti uzneseniu o pribratí znalca je podľa Trestného poriadku prípustná sťažnosť.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovo prejednal.

V dôvodoch sťažnosti poukázal na to, že nie je možné stotožniť sa so záverom súdu, že vo veci došlo k porušeniu práv obvineného a k nulitnosti znaleckého posudku resp. výsluchu znalca. Poukázal na to, že vyšetrovateľ do konania pribral znalca v súlade s ustanovením Trestného poriadku pričom z § 119 odsek 2 Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že znalecký posudok je zákonným dôkazným prostriedkom. V tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo 25/2011 v ktorom sa konštatuje, že k porušeniu práv obhajoby nedošlo nemožnosťou podať sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalca, ktoré bolo vydané ešte pred vznesením obvinenia. Takýto postup Najvyšší súd SR považuje za súladný so zákonom. Rovnako poukázal na to, že v rámci vyšetrovania vyšetrovateľ vykonal rozsiahle dokazovanie, plne rešpektujúc právo na obhajobu a to v rozsahu v potrebnom na riadne objasnenie veci a zistenie skutkového stavu veci, aby súd mohol rozhodnúť o obžalobe.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 244 odsek 1 písm.h / Trestného poriadku pri predbežnom prejednaní obžaloby súd obžalobu odmietne a vráti vec prokurátorovi, ak zistí závažné procesné chyby, najmä, že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstará súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektoré z ich strán.

Podľa § 142 odsek 3 Trestného poriadku o pribratí znalca sa rozhodne uznesením. Proti uzneseniu možno podať sťažnosť pre vecné dôvody, alebo pre osobu znalca.

Podľa § 2 odsek 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 odsek 9 Trestného poriadku každý, proti komu sa vedie trestné konanie má právo na obhajobu.

Podľa § 119 odsek 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci, a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona, alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka, výpovede, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus ...

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Senici podala na okresný súd dňa 22.08.2013 na menovaného obžalobu pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona v dôsledku čoho okresný súd nariadil verejné zasadnutie o predbežnom prejednaní obžaloby, kde preskúmal obžalobu ako i zákonnosť dôkazného materiálu a dospel k záverom, ktoré nakoniec vyjadril i vo výrokovej časti napadnutého uznesenia tým, že obžalobu okresného prokurátora odmietol a vec mu vrátil do prípravného konania.

Takýto postup okresného súdu i krajský súd považoval za absolútne legitímny.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že nezávislosť rozhodovania okresného súdu sa má uskutočňovať v ústavnom aj zákonnom procesnoprávnom aj hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako to vyplýva z článku 46 a nasl. z Ústavy SR a článku 6 odsek 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов predstavujúcich súčasť práva na riadny proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť. Týka sa to nielen konečného rozhodnutia, či už o vine a treste a pod., ale týka sa to aj každej čiastkovej otázky namietanej zo strany

obžalovaného. Všeobecný súd má pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo namietal obžalovaný prípadne jeho obhajca. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku musí kopírovať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Vychádzajúc z vyššie uvedených princípov je nepochybné, že okresný súd pri argumentácii výroku napadnutého rozhodnutia vychádzal dôsledne zo skutkového stavu, ktorý v konečnom dôsledku i v dôvodoch napadnutého uznesenia náležitým spôsobom podrobne analyzuje a rozoberá, pričom poukazuje na všetky okolnosti o ktoré výrok svojho rozhodnutia oprel.

V dôvodoch napadnutého uznesenia náležitým spôsobom vysvetlil, na základe ktorých skutočností považoval znalecký posudok znalca z odboru ekonómia - manažment, odvetvia účtovníctva a daňovníctva Ing. F. A. za nezákonný a v konečnom dôsledku za nulitný. Jasne skonštatoval, že takto získaný dôkaz je nepochybne v rozpore so zákonom v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu v zmysle § 2 odsek 7 a odsek 9 Trestného poriadku tak, ako sú vyššie citované, nakoľko obvinenému ani jeho obhajcovi nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, ktorý možno hodnotiť ako jeden z najpodstatnejších dôkazov proti obvinenému a k záverom ktorého sa z uvedených dôvodov obvinený resp. jeho obhajca nemohol z objektívnych dôvodov vyjadriť, hoci proti uzneseniu o pribratí znalca je podľa Trestného poriadku prípustná sťažnosť.

S takýmto konštatovaním okresného súdu je potrebné v celom rozsahu sa stotožniť. Je tiež potrebné poukázať na to, že krajský súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach síce v iných veciach (6To/79/2012, 6To/9/2011), vyjadril jednoznačný názor v súvislosti s doručovaním rozhodnutí o pribratí znalca v zmysle ktorých nedoručenie rozhodnutia o pribratí znalca resp. znaleckého ústavu obvinenému a jeho obhajcovi, a to ani dodatočne po vznesení obvinenia treba považovať za porušenie práva na obhajobu.

Z obsahu spisu je nepochybné, že znalec z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo Ing. F. A. bol pribratý do konania uznesením vyšetrovateľa OR PZ Senica, Odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-360/OEK-SE-2011 zo dňa 01.08.2012, pričom obvinenie voči J. V. pre zločin skrátene dane a poisťného podľa § 276 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona bolo vznesené dňa 31.01.2013 t.j. až po vypracovaní znaleckého posudku č. 5/2012, ktorý posudok bol OR PZ v Senici doručený dňa 19.10.2012, pričom výsluch znalca bol vykonaný dňa 29.11.2012. Ďalej z obsahu spisu je nepochybné, že uznesenie o pribratí znalca obvinenému ani jeho obhajcovi neboli doručené, pričom neboli tieto vyzozumení ani o termíne konania výsluchu znalca. Z vyššie uvedených skutočností preto i krajský súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu práva na obhajobu, ktoré predstavuje podstatnú vadu konania ako to správne v dôvodoch napadnutého uznesenia skonštatoval i I. stupňový súd a ako to v konečnom dôsledku namietal vo svojej výpovedi obvinený ako i jeho obhajca.

Je nepochybné, že znalecký posudok v predmetnej veci je dôkazom rozhodujúcim i s poukazom na tvrdenia obvineného ako i jeho obhajcu na verejnom zasadnutí, kde značným spôsobom závery znaleckého posudku sú spochybňované a ktoré skutočnosti tvoria podstatnú časť obrany obvineného, ktorá vzhľadom na nezákonnosť nebola náležitým spôsobom preverená a preto i krajský súd postup okresného súdu pokiaľ odmietol obžalobu a vec vrátil prokurátorovi, považoval za správny a zákonný a keďže nezistil ani žiadne ďalšie iné okolnosti, ktoré by mohli spôsobiť zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.